

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Endnu en Mejerist (Esp. Andersen, Jebjærg)

Citation: Aakjær, Jeppe: "Endnu en Mejerist (Esp. Andersen, Jebjærg)", i Aakjær, Jeppe: *Artikler og Taler*. - 1919, Gyldendal, 1918-19, s. 109. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer04tom-shoot-workid55673/facsimile.pdf> (tilgået 09. december 2022)

Anvendt udgave: Artikler og Taler. - 1919

ENDNU EN MEJERIST.

ESPER ANDERSEN, JEBJÆRG.

„Idræt“ Nr. 1, 5. Jan. 1901.

Bred, tæt og kjærnesund, med et Par poliske Øjne i et stærkt, energisk Ansigt. — saadan er hans Udortes, og hans Aarøshabitus er i den smukkeste Overensstemmelse hermed. Hos ham findes ingen Orm i Kjærnehuset og ingen marvsyg Tilskuestillen af Livslede og Weltschmerz, men megen seig Energi og en lysvaagen Interesse for Livets Mangfoldighed af Opgaver. Det er mig en Fornøjelse at konstatere, at da Esper Andersen i 1892 ved en vistnok ene-staaende Energiudfoldelse havde vundet det store Jyllandsløb med Hæder, for han ikke videre ad Landevejen som en sky Krikke — hvad der er bleven skjæbnesvanger for saa mange andre —, men han tog med Exprestog tilbage til sit Mejeri, hvor han baade før og siden har hævdet sig en Førsteplads som en af de fremmestgiste indenfor sit Fag.

Dette kun at konkurrere een Gang og da være den første, er betegnende for Manden og bringer én til at tænke paa hine gamle, nu længst hensovede Feltherrer, der efter en glimrende Sejr trak sig tilbage til Ploven og Oxespandet. — Esper Andersen er en Mand, der er i den retmæssigste Besiddelse af to saa misundelsesværdige Goder som et lyst, harmonisk Sind og en aldrig trætmende Arbejdsevne. De Morgener, han er bleven taget paa Sengen *efter* Klokken fire er sikkert snart talte. Foruden Mejeriet driver han som bekjendt en vidtforenet Cyklehandel, en Filial af Broderen P. Andersens omfattende Forretning i Aalestrup.

Kom til Jebjærg Mejeri en Søndag Formiddag i den første Sommertid, naar det fede Sallings bugtede Landeveje har mistet Vintervæden og de bortgjemte Bicykler er hentede ned fra Halmhjallen, hvor de har staaet og samlet Vinterrust, da udviser Esper Andersens Gaard det særreste Skue af Cyklister og Maskiner i alle Aldre og Gangarter. Hans Hus er da Skjæringspunktet for hele den udstrakte Landsdels cyklende Ungdom. Der spankulerer Kjøbstadmanden — sportsmæssig antrukket — i brune Sko og Pludderbuxer, mens han lirker for at faa et Par løse Skruer fæstnede i sin

Landevejsracer, og dér kommer Mursvenden med Træsko paa Fødderne og Pudsebræt og Kalkbørste paa Nakken for at faa rettet paa sit Krankleje, og hist henne har vi Hjord-drengen fra den nærliggende Herregaard; med Møjkager op ad Buxebenene og Huen nød om de solbrændte Ører kommer han hjulende paa sit Udgangsæg fra 1800 og Langkaal, der for 17de Gang er sprunget boviarn over en Digegravt.

Det er som et helt Marked; og Esper Andersen gaar rundt og ser paa de invalide Kreaturer, ler, skjæmter og taxerer Skaden til den lempeligste Pris. — Naar Salling er en af de Landsdele, hvor man møder flest Cykler paa Landevejene, skyldes det i fremmeste Linie Esper Andersen, først for det gode Exempel han har givet i Cyklesportens Interesse, men dernæst ogsaa for den vistnok enestaaende Liberalitet, hvormed han ofte har hjulpet de mindre velbeslaaede til at afvikle de ret smærtelige Beløb, som det jo endnu koster en Bondekarl at realisere sit Livs skinnende Drøm.

Er end Esper Andersens Navn stærkest knyttet til Cyklesporten, er han dog langt fra nogen Sinke paa de øvrige Sportsomraader. Saaledes er han en mangeaarig Gymnastiklærer, der tit har ført sine Tropper til Sejr ved de lokale Gymnastikopvisninger, og altid har han forbavset Publikum ved sine Højdespring og Smidighedsøvelser. Ifjor fik han indført Fodboldspil i sin Lendsby, og hver Søndag leder han Sigtet ude paa Mosen for den lokale Skytteforening; for faa Aar tilbage svømmede han en Middagsstund over det timfjordske Hellespont der hedder *Hvalpsund* og ligger mellem Salling og Himmerland.

Og for at nævne en anden Side af hans Talent har jeg aldrig set nogen stritte en Sten højere tilvejs end han, ikke at tale om, at han er en lidenskabelig Jæger, der har bragt Knald og Fald over mangen en smækket Moseand. Men først og fremmest er han et brillant Menneske. „i hvem der ikke er Svig“, en Mand af en rodfæstet Intelligens, der har skaffet ham Agtelse og Omgangsfæller i alle Kredse og i de senere Aar gjort hans gjæstfrie Hjem til et kjært Raststed for unge Kunstnere og Forfattere.